

leida, kui suure liiwaga täidetud fottide taga, mis laewadega sadamasse ja sealt laagrisse weeti.

Eiit kantsidelt on nemad rohkem aasta järestiku suurtükide kuulisi ja tulepombisi Sewastopoli linna peale kui rahet pillutanud, aga siiski ei jõudnud nad linna ärawõita, kust meie wahwad sõamehed niisamoti ööd ja pääwad wäsimata surmawaid kuulisi nende peale raputasid, — surma surmaga kätetasudes. Meie wää ülemate päälifute tarkus ja sõameeste tüdimata wiirius tegid Sumala abiga wõimalikuks, waenlaste alaliste tule keskelt linna pääw pääwalt tugewamaks ehitada; ega jõudnud ka waenlased maa poolt teed ial nõnda kinni panna, et meie wägi rahwast ja moona lisaks ei oleks saanud. Ja kui nemad wiimaks raskest werewalamisel surnu kuhjade üle ronides ühe linna osa enda kätte said, kus palju kiwi kiwi peal enam ei olnud, siiski jäi kindel linna pesa kunni jõe lõpuni Wenelaste kätte.

Sest aeast saadik, kus aearamatute ülespanemised muioste põlwe aasta-tuhandete põuest sõnumid kuulutawad, ei ole tänase pääwani maa-ilmas veel kuskil seda nähtud ehk kuulnud, et ükski linn nii pikalt waenlaste tungi wasta seisnud, kui Sewastopol, Musta mere rannas. Üks tark mees on wälja arwanud, et Pantsuse keisri Napoleoni I. walitsuse aeal, kelle wägewad sõawääd enamiste kõi maad läbi käinud ja palju kuulsaid lahingid wõitnud, neis lahingites ühtekoko arwatud niipaljo püüsirohtu ja suurtüki kuulisi ei ole kulutanud, kui Sewastopoli

linna häwitamiseks üksi äraraisati. Siin oli Sumala kätt linnale hoidjaks.

Ka ka waenlastele peame, õigust tehes, kiituseks kuulutama, et nemad kui mehina poead: nälga, suwe palawad, talwe külm, tõbede kurna ja palju muud waewasti tüdimata kannatanud, ja seal juures ial ära ei wäsinud õige sõamehe kohut igapidi täites, ega tegemata ei jätnud, mispärast neid kodund wälja oli saadetud. Sellepärast wõiwad emad iga kohas oma poegade peale uhked olla, kes Sewastopoli linna all, olgo kas pealetungijad ehk wastapaned, elu pääwi lõpetanud, ehk kellele Sumal õnnest kinkinud, eluga sealt tagasi peasta. Nende wahwuse ja tüdimata wastapidamise mälestus jääb kustumata aearamatutesse põlwest põlweni seisma, ja kui nende põrmust wõetud lehad juba ammugi põrmuks jälle pudenunud, jääb nende nimede auu, kui hiilgaw eha täht taewa sõrwa, alati paistma.

Nii kaua kui weel laulu-suusi
On wahwa tegu ülendamas,
Nii kaua kiitus' kuulutusi
Sewastopoli nimetamas:
Kus mehe poead wahwal töö!
Et pääwal wäsinud ega töö!
Kes surma läks kui wõidumees,
Et lõpend, — elab auu sees;
Sest tulew' põlwe rahwa sugu
Saab laial kiitma nende lugu.

Inglis sõawägi seisis penifoorma laugusel sada-